

МАКЕДОНСКАТА САГА

N

ајголемите историски триумфи и премрежија се имаат случено токму во месец август: Херонеја, Илинден, АСНОМ... но и Љуботен, Карпалак, охридскиот Рамковен договор... Август е олицетворение на нашето историско, културно и духовно издигнување и самопотврдување, но токму во овој месец се случија и нашите најголеми порази. Август е делницата преку која отсекогаш се кроела нашата судбина! Онаа светлата, но и онаа крвавата! Во август сме ги жнееле придобивките на добрите дела, но сме ги плаќале и лошите.

Векови наназад нашите предци се бореле за она што ние денес бескрупулозно го уништуваме. А, тоа се историски придобивки кои се потврда за она што сме биле во минатото. Историски придобивки кои го креирале нашето крваво, но триумфално патешествие. Денес ситуацијата е сосема поинаква. Херојските и патриотските подвизи одамна се табу тема. Историската папка е фрлена во забрав, архивирана засекогаш. Денешните властодршци немаат време да се потсетат кои се и од каде доаѓаат. Немаат време на кратко да ги отворат учебниците и да ги прелистаат, да прочитаат некои важни факти. Но, затоа имаат време за сè друго што ја дегредира и ја уништува земјата. На прашањето колку вреди честа на една земја, несомнено Македонецот ќе се изгуби во одговорот. А, зошто? Бидејќи достоинството отсекогаш претставувало рана на секој Македонец. Македонецот не знае да го вреднува, да го издигнува, да го негува. Достоинството на еден народ и земја се од непроценлива вредност. И само со чесен и искрен однос се заслужува среќата.

Би било илузорно да се направи сепарација на она што значи власт и нејзината моќ и народ и неговата моќ. Најчесто моќта на власта е онаа која е пресудна според свеста на народот. Но, токму во свеста на народот лежи и најголемата заблуда на нашето општество. Уништен од суровите механизми на власта, народот е доведен во ситуација да не може и да не сака да ја спознае својата моќ. Народот е тој кој треба смело да се соочи со власта, да го урне митот за неспособност, а со тоа да го воскресне сопственото достоинство. Културна, духовна, економска, социјална дегредација е она кое го живееме последниве петнаесеттина години. Во минатото народот се воздигнал против империите и непријателите кои го угнетувале, а сега треба да се воздигне против себе си. Против својата најлоша мутација, која единствено има за цел да уништува.

Сведоци сме на громоморни сценарија кои ни ги кроеја оние кои беа на власт. Заробени сме во пајажината која ни се ткае со години. Оние најсмелите си заминуваат. А, тоа не треба да се случува. На Македонија ѝ е неопходна македонска крв за да опстои. Името Македонија би било илузорно ако функционира без народот кој ја создал. Илузорно е во Македонија да се создаваат и инфилтрираат про-секакви каузи. Охридскиот Рамковен договор е карактеристичен показател за немоќта на македонското национално ткиво. Она што беше заткулисно зготвено и сервирано на македонската трпеза тешко се јаде. Едно е јасно, сите предавства се последица на синдромот "Гранде", кој живее во секој македонски политичар. Алчност до немајкаде. Алчност која нè доведе (нас обичните смртници) до просјачки стап. Барем за момент нека застанат и погледнат околу себе. Во оваа земја живеат луѓе кои безрезервно им верувале и им ја подариле власта. Тие не бараат многу, само спокоен живот. Народот во државава бара скромно да преживува.

Сепак, и во најтешките моменти не треба да забораваме на поддршката која ни доаѓа од најмоќната држава во светот. Американскиот претседател Џорџ Буш испрати честитка до македонскиот претседател по повод националниот празник Илинден, во која уште еднаш нагласи дека "САД сметаат на силното пријателство со Македонија во годините кои доаѓаат".

"Минатата година Македонија беше инспирација во регионот, промовирајќи голем напредок и мир на нејзиниот интегративен пат кон Европа. Македонските напори да го промовираат и зачуваат мултиетничкото општество претставуваат модел и за другите земји во регионот и надвор од него", нагласи американскиот претседател.

Но, убаво е ваквата поддршка да ја искористиме за уште поголемо промовирање на Македонија, за надминување на сите спорови за нашето име и за враќање на нашето достоинство, бидејќи сме држава која треба да се гордее со своето историско потекло и опстојување низ вековите!

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски